

dette Princip paa faadanne rent formueretlige Forhold, som her er Tale om. Der har naturligvis en Fordring Betydning i Forhold til sin Størrelse, og det er fuldstændig berettiget. Derfor faar den ogsaa Udslag i Forhold til sin Størrelse, og derfor er ogsaa Betydningen af Alt, hvad der foretages, og af Alt, hvad Kurator har at forestaa, langt større for de store Fordringer end for de smaa, saa det vilde slet ikke være saa urimeligt, om Afgjørelsen overhovedet stillede i Forhold til Fordringens Størrelse. Men saavidt er man ikke gaaet. Man har ved Siden deraf givet Kreditorernes Tal en ligesaa væsentlig Indflydelse, saa den almindelige Valgret, dette Føleligheds-hensyn, har man virkelig taget idetmindste saameget Hensyn til, som det i dette Forhold har Krav paa. Naar det ærede Medlem mente, at jeg ikke skulde have Ret til at paaberaabe mig Sagførerforeningens Udtalelser, veed jeg virkelig ikke, hvorpaa det skulde være begrundet. Det, som Sagførerforeningen har indstillet, er netop det, som Lovforslaget gaar ud paa. Den havde dertil knyttet en Hensigt om under Forudsætning af, at det første blev Lov, saa ogsaa at indskrænte noget Skifterettens Myndighed til at ferlaste Valget, men havde ikke engang stillet det som en Betingelse for den første Forandring. Nu har Mindretallet jo netop ogsaa i dette Punkt villet indbefomme Sagførerforeningen, altsaa suldt ud ved sine Forslag i Et og Alt villet følge Sagførerforeningens Forslag. Skulde jeg saa ikke være berettiget til at paaberaabe mig denne Autoritet? Jeg veed virkelig ikke, hvad der skulde mangle. Naar dernæst det ærede Medlem paastod, at de allerførste Valg efter Lovforslaget vilde blive afgjorte af Skifteretten, maa jeg igjen modsige ham. Han valgte et Exempel, nemlig naar ti smaa Kreditorer stemte paa den samme Person, men de ikke kunde faae den ene store Kreditor, hvis Fordring overvejede deres, med sig, saa vilde Ingen blive valgt, og saa vilde Afgjørelsen gaa over til Skifteforvalteren. Ja, det er nu som alle den Slags Exempler valgt saaledes, at Sagen derved er stillet paa Spidsen, og det er Noget, der i Reglen ikke vil finde Sted. Kreditorerne have i Reglen ikke forskellige Interesser med Hensyn til Kuratorvalget. Deres Interesser falde netop sammen. Alles Interesse er at faae en tro og dygtig Mand valgt til Kurator, saa der vil i Reglen ikke, naar ikke en Agitation har fundet Sted, og derved en daarlig Sagfører har tilløst sig en Masse Stemmer, være Grund til Uoverensstemmelse mellem Kreditorerne. Men stiller det sig saaledes, at en Person har kunnet skaffe sig de ti Stemmer ved at løbe omkring til dem, men at denne er en saadan Person, at den Æneste, for hvem Voets Bestyrelse har nogen væsentlig Betydning, ikke kan acceptere ham, er det overmaade heldigt,

at denne har et Beto. Mere har han ikke. Han har et Beto; han sætter ikke sin Kurator igennem. Naar det ærede Medlem sagde: Der behøves ikke en saadan Forandring, der ligger i § 71 en tilstrækkelig Myndighed for Skifteforvalteren, maa jeg modsige det. § 71 tør ikke bruges for at omgjøre et Valg, hvormed Skifteforvalteren ikke er fornøjet. Afstødigelse af Kurator kan naturligvis finde Sted, naar han senere ved sit Forhold giver Anledning dertil, altsaa, naar han allerede har skadet Voet; men naar det i Motiverne siges, at det kan man gøre efter den ringeste Forseelse, saa kunde det være godt nok, dersom man havde Sikkerhed for, at han begyndte med den ringere Forseelse, men hvis han foretrak at begynde med den større, vilde man være temmelig uheldigt stillet og have meget liden Nytte af at paaberaabe sig § 71.

Beth: Jeg beklager, at jeg heller ikke i denne Sag kan være ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Smith), som nu satte sig. Det ærede Medlem kom med den Uttring, dersom jeg ikke misforstod ham, at, naar det skulde gaa rigtigt til efter hans Opfattelse, skulde det være saaledes, at Valgretten i det her foreliggende Tilfælde skulde staa i nysigtigt Forhold til Fordringernes Størrelse — saavidt, betonede iøvrigt det ærede Medlem, at dette Lovforslag dog ikke gik — men jeg kan heller ikke i denne Uttring af det ærede Medlem angaaende Valgretten være enig med det ærede Medlem. I det Hele taget tror jeg ikke, at det er rigtigt, naar man vil paastaa — og en saadan Paastand fremkom fra det ærede Medlem, som jeg nærmest henvender mig til — at de, der have Fordringer til et ringere Beløb, have en mindre Interesse i et Voets Behandling end de, som have Fordringer til et større Beløb; thi den lille Fordring kan mange Gange for den lille Mand være lige saa vigtig og for ham spille en lige saa stor Rolle som den langt større Fordring maaske knapt spiller for den, hvis Midler i det Hele taget ere større. I det Hele taget vil jeg sige, at det, at tillægge Pengene en Vægt eller en fortrinnsvis Vægt, hvor der er Spørgsmaal om Valg i almindelig Interesse, er jeg en bestemt Modstander af. Jeg har flere Gange tidligere haat Leilighed til at udtale mig derimod i denne Sag. Jeg skal derfor tilraade det ærede Thing, at det med Hensyn til dette Lovforslag følger Flertallets Udbringingsforslag. Man har flere Gange paaberaabt sig den Udtalelse, som i den Anledning foreligger fra Sagførerforeningen eller Sagførerforeningerne. Disse Udtalelser ere ikke fremkomne for Udvalget, saa at Udvalget altsaa ikke har haat Leilighed til at gjøre sig bekendt med dem, og jeg tilføjer, at jeg for mit personlige Bedkommende ikke heller har haat Leilighed til paa anden Maade at gjøre mig bekendt med dem. Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid